

Ve čtvrtek 19. dubna pozvala Masarykova společnost občany na přednášku o Janu Masarykovi. Mluvil Judr Čepelka a mluvil velice hezky a poutavě, ale mluvil k patnácti přítomným.

Před několika dny pořádal Klub jakési pochybné šou, kde měla vystoupit mimo jiného jakási méně oblečená baba. Návštěva byla veliká, i když se vybíralo vstupné 28. korun za osobu.

Železný Brod býval kdysi kulturním městem.

Masarykova společnost požádala Občanské fórum v Železném Brodě o podporu při sundání bysty Julia Fučíka z Masákova pomníku. Neuspěla, neboť podle vyjádření jednoho fóristy by to bylo před volbami netaktické.

Vážení občané železnobrodští, až chytnete ve svém bytě zloděje, nevyhánějte ho a nechte ho klidně krást. Jinak byste si mohli proti sobě popudit Svaz zlodějů.

Jediné bych snad mohl doporučit ~~našim~~ těm, kteří sdílejí názor onoho mluvčího železnobrodského fóra, aby se zúčastnili aktu sundání Julia Fučíka, a doprovodili ho na místo posledního /doufejme/ odpočinku a to za zpěvu bojových písní. Snad by se hodil chorál Přes spáleniště přes krvavé řeky.

V každém případě, ať s účastí našich drahých opatrníků či bez nich, Julia Fučíka sundáme a Masarykův pomník bude opět nositelem sochy T. G. Masaryka.

PŘEVZATO :

Lidové noviny 19. dubna 1990:

CO JE TO FAŠISMUS

Oznámení městského prokurátora pro Prahu o sledování politické činnosti KSČ z možného naplnění skutkové podstaty trestného činu podpory a propagace fašismu a podobného hnutí podle § 260 vyvolává otázku, zda víme, co je to fašismus. Pro fundovanou odpověď si zajděme za osobností české poválečné žurnalistiky, Ferdinandem Peroutkou. Ten v souboru svých statí TAK NEBO TAK definuje fašismus jako... zanícenou, zjitřenou ~~zář~~ vůli po moci - sbírání nespokojenců a ctižádostivců ze všech koutů a odsunování starosti, co s takovými lidmi, až na druhý den po vítězství - postavení rozumu nad cit - tak vytrvalé vtloukání předepsané ideje do hlavy, až v ní nezbuďe nic než stranická spolehlivost - povýšení propagandy nad pravdu a organizace nad ducha - antisemitismus - zálibné ponižování - systém jedné strany - letivé výklady, že nesvoboda nakonec přece jen je svoboda - boj proti korupci nejdříve a obohacení vůdců potom - umělá hospodářská konjunktura na státní útraty - okázalá, honosná režie schůzí a sjezdů - vysoké boty a uniforma - teror - násilí jako hlavní prostředek - týrání vězňů a vyšetřovaných - cynismus ke svobodě, dobru a životu druhého - chtivost a loupení majetku - stádní podrobení se autoritě - katastrofální vyvrácení lidského druhu z toho místa, kam jej postavilo kritické a humanistické devatenácté století - nálada únavy z užívání vlastního rozumu, jak ji vyjádřil básník: "Já dlouho jel a nyní s chutí slezu a zaklejte mě třeba do pařezu" - boj proti objektivnosti - neúcta k inteligenci - vítězství revolveru nad diskusí - posměch humanitě - spravedlnost, vyrvaná z rukou soudců a vržená do rukou libovůle... nejsme fašisty, pokud uznáváme lidská práva a jsme ochotní se pro ně exponovat."

Připadá vám to jaksi povědomé? Ferdinanda Peroutku nelze podezírat z manipulace či uzpůsobení argumentů době nedávno

minulé. Vždyť jeho stať v knize TAK NEBO TAK je z let 1945 až 1947.

AHOJ